

Acum, nu pe curînd!

MOTTO:

București 1938, înființarea FRONTULUI RENĂȘTERII NAȚIONALE, CAROL AL II-lea: „Ce zici de formula mea politică?"; CONST. ARGETOIANU: „SIRE HOTEL NOU CU CURVE VECHE!”

Camarade! Nu fi trist, române, cum a fost așa rămine! Desigur, valorile rămîn. Prin tradiție. Cîte o mie de ani în tăcere, cîte o mie de ani în supraviețuire. Cine le întinează este împușcat. Așa se nasc alte tradiții. Desigur, la fel de valoroase...

În specificul legionar sînt împușcați prim-miniștri. Pentru valori, îndemnul jidoafcei țitoare (Elena Lupescu) este otrăvitor. Se simte nevoia priapică de a le revigora printr-un FRONT AL RENĂȘTERII NAȚIONALE. Astfel, formula politică devine hotel nou cu curve vechi.

În specificul comun'ist sînt împușcați președinții (căci ei sînt, doar, prim-miniștri o-cupanți de jilt regal și de palat regal), tot pentru întinarea valorilor. De astă dată îndemnul sinistrei soții este flămînzitor, nu numai de valorii ci și de proști. Se simte nevoia salamică de a le sătura printr-un FRONT AL

SALVĂRII NAȚIONALE, care cu timpul devine DEMOCRAT. Oricum front să fie! Formula politică este veche de peste 50 de ani, doar eticheta se schimbă electoral: FRN, FDP, FUS, FDUS, FSN și în sfîrșit, azi, FDSN. În țara noastră, desigur frumoasă și bogată, de atîția ani n-a cîștigat alegerile decît FRONTUL. Dovada imparțialității, nu numai a românului, dar mai ales a puterii, este cîștigul pe care îl are FRONTUL împotriva oricărui partid politic. Că, vorba aceea, în FRONT e ea pe front. Se trage. Cu tunul, cu mitraliera, cu pușca... Cu calomnia, minciuna, ipocrizia, denigrarea, dezinformarea, trădarea...

Nu mai trageți fraților, sînt eu...

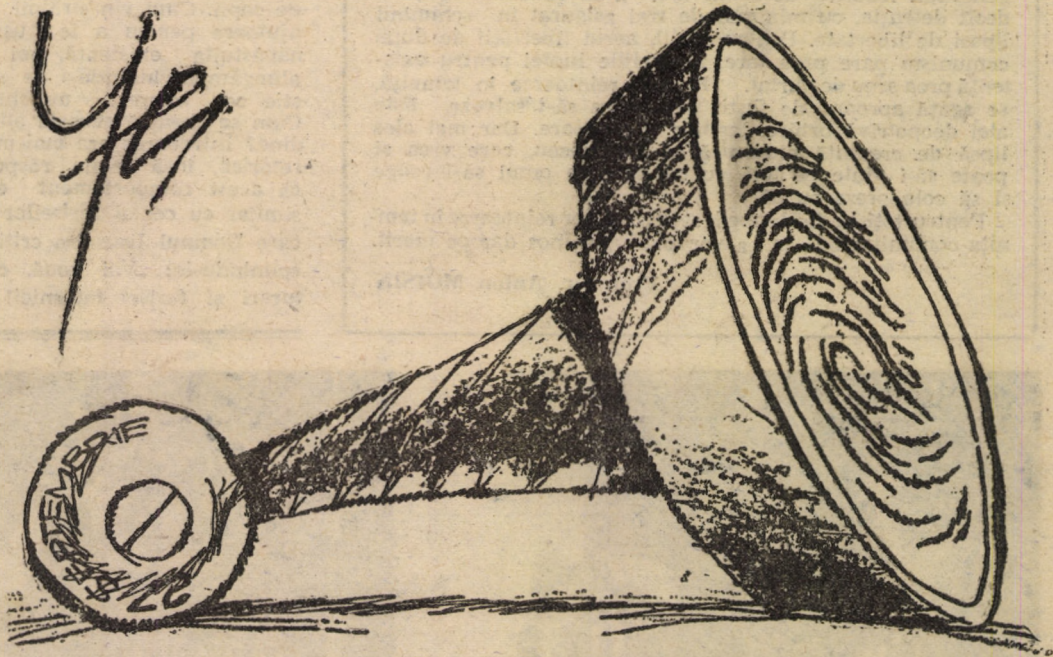
Dumneavoastră vă puteți gândi la Caramitru, la Caranica sau Lăscărică, dom' comisar. Personaje cunoscute din scenarii necunoscute.

Nu mai vreau să aud de gloanțe și de prim-miniștri asasinați.

Nu mai vreau să aud de fronturi victorioase și de președinți asasinați.

Ce vreți dumneavoastră am aflat, dar ce nu mai vreți, cînd aflăm? La viitoare alegeri? Aveți curaj! Acum, nu pe curînd!

Ion UNGUREANU

Reportajul de duminică

...Sarcofag al unui timp apus

După cum știți, ultima duminică a început cu greaua ei naștere, la miezul nopții trebuind să dăm ceasurile înapoi cu o oră. Cine a făcut-o chiar atunci, cine înainte de a se culca, cine într-un moment al zilei sau poate deloc, n-am habar, chestiunea egalității 24=25 rămînînd să fie dovedită matematic dacă, mă rog, întoarcerea unei cantități corespunzătoare de nisip în clepsidră e imposibilă. Însă, cum nu intenționez să demonstrez că avem un ministru al timpului, să ne întoarcem la nevoile noastre, dirijate din toate părțile, de toate solurile de experți, dar, în genere, acoperite, coale, de vorbe de amor și interminabile alinieri la dolar și pfe-ningi. Precum vă e cunoscut,

și cum sper că încă n-ați uitat, duminică au fost alegeri, adică un fel de zi în urma căreia vom vedea dacă Bobby Ewing își va recăpăta vederea, sau dacă problemele oftalmologice ale națiunii au apucat-o iarăși pe calea distribuiri a încă unei perechi de ochelari negri și a încă unui baston alb. Punctul meu de vedere se bazează, natural, pe iris și cu asta vreau să spun că am fost observator la o secție de votare (nr. 61), unde cel puțin 24 de ore mi-am plimbat ocheanul pe

fețele oamenilor, pe documentele de votare și pe urnă, la ultima sperînd să văd și înăuntru, dar ocheanul, cit e el de ochean, nerezînd să străbată pînă acolo. Am băut vreo duzină de cafele, am mai redat vreo trei copii mameilor lor, care n-au uitat să-și ia buletinele, dar odraslele da, și, zău, asta ar fi fost un record al timpurilor noastre, să ajungi la orfelinat direct

(Continuare în pag. a III-a)

Ștefan MIHAI

Rezultate provizorii ale alegerilor prezidențiale și parlamentare

Ieri, 29 septembrie 1992, la ora 10,00, la Biroul Electoral al Circumscripției nr. 33 Sibiu se analizaseră opțiunile a 240 078 alegători, reprezentînd 79,7% din cetățenii cu drept de vot înscrși pe liste. Voturile valabil exprimate au reprezentat 96,4%, iar cele nule 3,6%. Procentajele obținute și introduse pe calculator au fost următoarele:

Pentru PREȘEDINTE: Ion Iliescu — 23,4%; Emil Constantinescu — 37,7%; Gheorghe Funar — 26,0%; Ion Mînzatu — 5,6%; Calus Tralan Dragomir — 4,7%; Mircea Druc — 2,6%;

Pentru SENAT: CDR —

32,1%; FDSN — 8,0%; FSN — 12,4%; UDMR — 2,7%; PUNR — 17,2%; PDAR — 3,2%; PNL — 3,1%; PRM — 3,6%; MER — 3,8%;

Pentru CAMERA DEPUTAȚILOR: CDR — 28,6%; FDSN — 11,4%; FSN — 10,3%; UDMR — 2,6%; PUNR — 14,6%; PDAR — 2,4%; PNL — 32,5%; PRM — 3,0%; MER — 3,2%.

Menționăm că aceste date sînt remise Biroului Electoral Central, București, care coroborîndu-le cu datele din celelalte județe ale țării stabilește procentajul la nivel de țară.

(M.G.)

Lungul drum al privatizării

Amănunte despre Fondurile Proprietății Private

Promiteam, într-unul din numerele trecute că vom reveni cu precizări legate de F.P.P. Datele pe care le avem la această oră vor trebui corelate cu alte informații, pe care dl. director MIHAI OPRIS de la Agenția Națională de Privatizare — Direcția Teritorială Sibiu — a promis să ni le furnizeze în scurt timp.

F.P.P. sînt organizate sub forma unor societăți comerciale pe acțiuni, cu o durată de funcționare de 5 ani de la data intrării în vigoare a Le-

gii Privatizării. După această perioadă, fiecare Fond se reorganizează, fără a constitui o nouă persoană juridică, într-o societate comercială pe acțiuni de tipul fondurilor mutuale din unele țări cu tradiție în economia de piață. E bine să se știe care sînt cele cinci fonduri pe care le găsiți imprimate pe carnetele cu certificate de proprietate:

I. Fondul Banat-Crișana, cu sediul la Arad și un capital social de 96 650 milioane lei;

II. Fondul Moldova, cu sediul la Bacău, cu un capi-

tal social de 116 826 milioane lei;

III. Fondul Transilvania, cu sediul la Brașov — capital social 114 674 milioane lei;

IV. Fondul Muntenia, cu sediul la București — capital social 102 263 milioane lei;

V. Fondul Oltenia, cu sediul la Craiova — capital social de 105 739 milioane lei.

Societățile comerciale cu ca-

(continuare în pag. a III-a)

Gabriela BALAN

Nerușinare ministerială

Opinia publică din țară a luat cunoștință că în ziua următoare alegerilor o delegație a CONVENȚIEI DEMOCRATICE va susține, în fața Congresului american, clauza națiunii celei mai favorizate. Sondajele și estimările puse în circulație de către TVR, deși sînt dezastruoase pentru opoziție se menține în program necesitatea acestei acțiuni. Ministerul Afacerilor Externe a găsit cu cale să contracareze, printr-un comunicat difuzat în 29 septembrie a.c., acest gest. Textul ministerial are o coloratură partinică și electorală. Afirmă că timp de doi ani și jumătate acțiunile guvernului au avut de înfruntat, în lupta diplomatică pentru luarea în discuție a chestiunii și obținerea clauzei, atît lobby-urile antiromânești din SUA, cît și adversitatea unor personalități politice care acum sînt în CONVENȚIA DEMOCRATICĂ. Sînt de luat în seamă două probleme: adversitatea față de clauză a unor personalități ale opoziției și guvernul, cel de doi ani și jumătate.

Respingerea clauzei, deosebit de zgometos (cum procedează și Fidel Castro în relațiile cu SUA) a făcut-o Ceaușescu, și el doar atunci cînd era sigur, dar absolut sigură pierderea ei. Sînt convins că l-au dat dreptate atunci și li dau

dreptate și astăzi oamenii ai căror nivel de înțelegere a lumii în care trăiesc este deosebit de coborît, a căror formație culturală este inexistentă, în înțelesul obișnuit al expresiei. Propaganda fesenistă a pus în circulație minciuna că guvernul american nu acordă clauza din cauza cerezilor, în acest sens, ale opoziției. Comuniștii nu s-au jenat și nici proștii formați de ei (dispuși să-i asculte și să-i creadă) că această acuzație o contrazice, chiar ei, cînd scandează: noi nu ne vindem țara!

Cealaltă afirmație a ministerului (ce se ocupă cu treburile din afară, dar care este atît de grijuliu cu cele dinăuntru) este un gest de sinceritate neașteptată. Într-adevăr nu este vorba de cîteva guverne Roman și unul Stolojan, ci doar de guvernul Iliescu, în care a procedat, ca antecessorul său, la rotiri de cadre. De prea multe decenii (putem spune din 1938) în România schimbările de guvern se fac prin lovitură de stat, sau prin rotiri de cadre. Ce se va întâmpla în toamna acestui an va fi doar o rotire de cadre în guvernarea Iliescu?

Funcționari ministeriali, dacă n-aveți rușine aveți măcar teama de răspundere! Față de interesul public!

Ion UNGUREANU

Cînd stai prea mult în temniță...

În istoria penitenciarelor se cunosc cazuri în care deținuți ce au stat prea mulți ani în temniță, cînd au fost eliberați n-au rezistat în libertate decît puțin timp și s-au reîntors în închisoare de bunăvoie, cerînd paznicilor să-i reprimească. Aici aveau un blîd de mincare asigurat, un acoperiș, siguranța existenței, chiar dacă a unei existențe mizere. Intervenise și obișnuința, celula devenind casa lor mai apropiată decît casa din libertate.

Din păcate, detenția poporului nostru sub tirania și în temnița comunistă a fost peste orice prevederi: două generații. Adulții de astăzi nici n-au cunoscut altceva decît detenția, cu minimul de trai asigurat în schimbul lipsei de libertate. Pentru mulți, aerul libertății de după comunism pare prea tare, iar grijele luptei pentru existență prea greu de purtat. Ei s-ar reîntoarce în temniță, se agată aproape de foștii paznici ca să-i salveze. Este aici deopotrivă orbire, lășitate și delăsare. Dar mai ales lipsă de credință puternică în Dumnezeu, care vrea și poate să-i ajute pe toți, cu condiția ca omul să-l roage și să colaboreze cu El.

Pentru toți să fie limpede: dacă se vor reîntoarce în temnița comunismului, în ea vor pieri. Rușinos dar pe merit.

Prof. Dr. Anton MOISIN

Ajutorul creștinesc și limuzina

„Blestemat să fie omul care se încrede în om”

(Ieremia 17, 5)

Cîtiva studenți mi-au mărturisit starea de umilință în care sînt obligați să trăiască. Au amintit că în România trăim peste douăzeci de milioane de creștini și toți aceștia nu sîntem în stare să le asigurăm o existență mai demnă celor cîteva mii de orfani din leagănele și casele de copii. Cînd vin străinii cu ajutoare pentru a le ușura năpăstuita existență, noi îi alungăm învinuindu-i de cine știe ce interese meschine. Cum se cheamă această atitudine? Întrebarea era mai mult retorică, însă le-am răspuns că acest comportament este similar cu cel al fariseilor pe care Domnul Iisus i-a criticat spunîndu-le: „Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! că

închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor; că voi nu intrați, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați”.

În urma discuției purtată cu acei studenți mi-am amintit că într-o seară din luna februarie a.c. am stat de vorbă cu un pastor, timp de două ore, la el în birou. I-am propus să înființeze în ca-

re tinerii i-ar localiza în vizitele pe care le-ar face din casă în casă. Aceste acțiuni ar întări Biserica, ar mări credibilitatea ei, ba chiar și numărul membrilor ei. Desigur că acestea ar fi pe placul Dumnezeului nostru Creator și El ar răsplăti pe toți care merită, pentru aceste acțiuni. Entuziasmul meu s-a topit ca o bucată de zahăr într-un pahar cu apă cînd l-am auzit spunînd că dacă e în Planul lui Dumnezeu ajutorarea sistematică a celor care i-am spus, EL va fi Acela care va crea conjunctura propice înființării echipelor respective. Cum s-ar zice — mă gîndeam eu — așteptăm să ne bage Dumnezeu în traistă.

Acum, cînd îl văd străbătînd cele cîteva sute de metri de acasă la biserică în limuzina sa, mă întreb dacă Dumnezeu are mai multă considerație pentru el decît pentru un torționar comunist. Căci păcatul de omisiune (a nu face binele cînd ai posibilitatea să-l faci) este la fel de mare ca și cel de comisiune (a face răul cînd poți să nu-l faci). Îmi vine tot mai greu să discut cu tinerii despre ADEVAR. Cînd abordez acest subiect citesc în ochii lor o mustrare. Sîntem oare toți adulții niște farsori?

Iuliu GÂRDUS

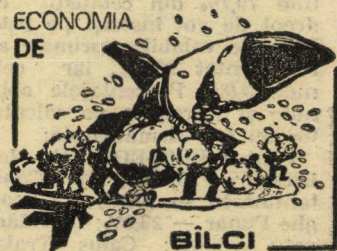
drul cultului lor echipe de tineri cu misiuni caritabile, aceștia purtînd asupra lor legitimații eliberate de Consiliul Administrativ al orașului. Să luăm exemplul de la slujitorii Răului, i-am spus. Aceștia, cînd vor să dea o lovitură își fac un plan, folosesc o anumită strategie. Am putea face o hartă a Mediașului cu handicapații și bătrînii lipsiți de ajutor, pe ca-

S-a scumpit pîinea

Luni dimineață, cîteva telefoane primite la redacție ne-au anunțat că pîinea de la magazinele de stat se vinde cu un preț liberalizat de 100 de lei. Și pentru edificare, un cetățean, pensionar a venit personal să ne arate „noul sortiment de panificație”. O pîine ca toate pîinile, în gre-

utate de 1 kg, cu un preț ca toate prețurile de o vreme încoace.

Ca să nu existe dubii, ne-am adresat directorului Societății SIMPA SA, dl. Ion Dudău, care ne-a oferit niște explicații ca toate explicațiile de o vreme încoace. Adică: există motive obiective... nu sîntem de vină noi... Mai la obiect: „Noul sortiment de pîine se încadrează de fapt în categoria specialităților, conținînd niște grăsimi și niște indulcitori. Această soluție a fost adoptată pentru că moara noastră este în remont și sîntem obligați să primim făina din alte județe, care nici ele nu prea au. Și atunci pentru a reduce consumul de pîine

(este vorba de pîinea cumpărată pentru animale) am luat această decizie. Am informat Prefectura, Primăria... Această stare de lucruri va dura vreo două luni. Realitatea este că nu există griu în țară. Asta e!”

Așa o fi, dar trebuie spus că pîinea aceasta care costă 100 de lei nu arată deloc a specialitate. Adică nu este nici cozonac, nici covrig, nici măcar franzelă. Mai trebuie adăugat că omul nu are de unde alege în magazin neexistînd altceva care să semene cu o pîine normală subvenționată, în afara „specialității” de 100 de lei.

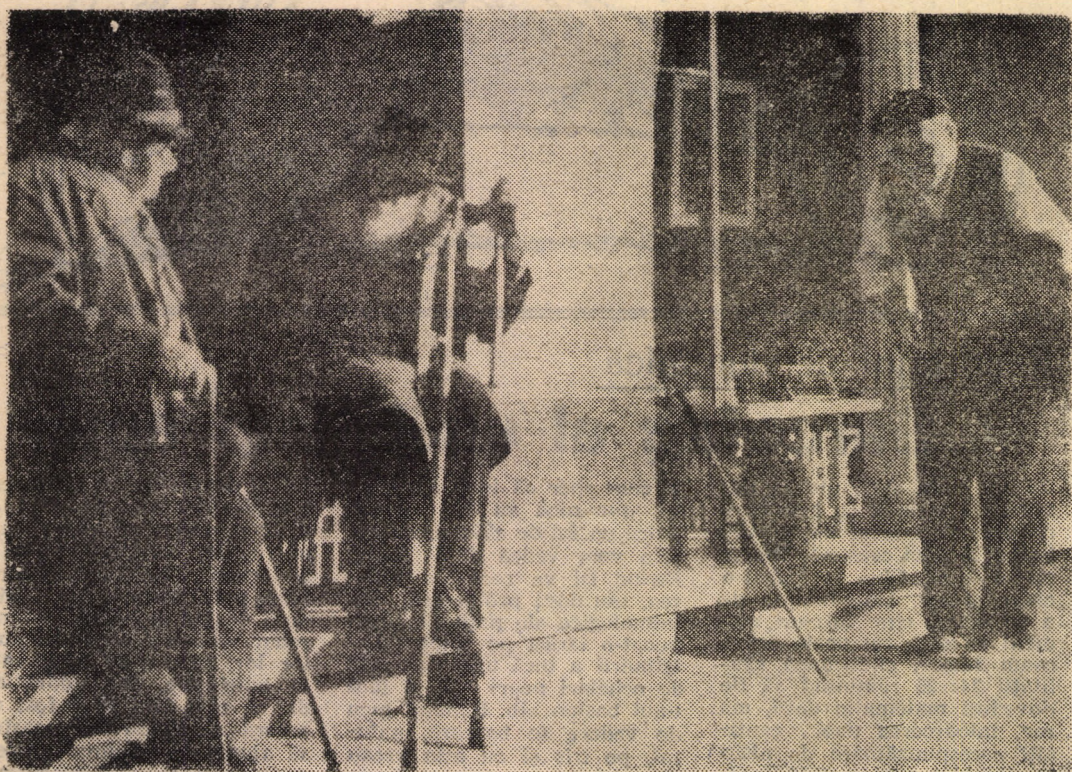
Deci, de fapt, asta e! Iar faptul că toate acestea s-au întîmplat a doua zi după alegeri este o simplă coincidență.

Natalia DROC

Fabien Gruhier

„La Nouvel Observateur”
(10—16 sept. 1992)

Traducere: Mimi Barbu

Întelepciunea românească a ajuns în cîrje (!?)

Foto: R. BALINT

ELECTORALE de Nicolae Gastone

REVOLUTIONARUL NOSTRU PREZIDENT

Cu Iliescu, Președinte, Vom merge, sigur, înainte... Ne-ndeamnă, el: „hai, după mine Că-atunci... era cu mult mai bine!”

TUTUROR BÎRLĂDENILOR

Ne-am pregătit și-am dat din nou cu banu' — Așa făcure și acum mai anu' Cînd am votat tovarăși cu topanu' Și ne-am ales plocon... cu Bîrlădeanu.

Calendar creștin

Azi, 30 septembrie 1992, pomenirea Sfîntului Sfîntului Mucenic Grigore Luminătorul Episcopul Armeniei Mari (+325), a Sfînteii Mucenițe Gudelia.

Tot în această zi pomenirea Sfîntei Mucenițe Ripșinia, Gaiani și a altor 32 de cuvioase Mucenițe femei și fecioare.

Miercuri, 30 septembrie 1992

7,00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. 10,00 Actualități • Meteo. 10,20 Calendarul zilei. 10,40 Film serial „Marc și Sophie”. Ep. 12. 11,35 Super Channel. 12,10 Ora de muzică. 13,00 Vîrsta a treia. 13,30 Audio-vizual studio. 14,00 Actua-

lități • Meteo. 14,20 Magazin agricol. 14,50 Cîntece populare. 15,10 Fotbal. Dinamo — Kuusysi Lahti (CCE) • Universitatea — Sigma Olomouc (Cupa UEFA). Transmisii directe alternative de la București și Craiova. 17,20 Tragera Pronoexpres. 17,30 Actualități. 17,35 15, 16, 17, 18, 18,05 Arte vizuale. 18,35 Melodii și... melodii. 19,00 Reflector. 19,30 Desene animate. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Film serial „Hemingway” (Ultimul episod). 21,45 Studioul economic. 22,15 Pro musica. 22,45 Universul cunoșterii. 23,30 Actualități. 23,45 Microrecital: Formația „Transvision Vamp”. 24,00 Închiderea programului.

ROMÂNIA: animale de vîrsta începutului planetei

Incredibilă descoperire datează din 1986, dar n-a fost făcută publică decît la 1 sept. a.c. printr-un comunicat al Consiliului Național al Cercetărilor Științifice: la Movile, în sud-estul României, un ansamblu de peșteri subterane care se întinde pînă sub Marea Neagră și sub Bulgaria adăpostește forme de viață necunoscute încă. Mai mult, sistemul acesta închis ermetic (apele nu conțin nici un fel de urme de cesiu radioactiv provenit de la Cernobîl, contrar celorlalte pînze freatice din regiune) funcționează în circuit închis de zeci de milioane de ani, deci cu mult înainte de apariția omului. Și chiar mai mult: acest ecosistem extraordinar lipsit de lumină și de oxigen își trage energia sa primară din apele sulfuroase ale subsolului.

Modul de funcționare: bacteriile mîncătoare de sulf mîșună la suprafața locuințelor subterane. Hrănindu-se cu cadavrele acestora, ciupercile formează împreună cu ele un fel de burete plutitor în care trăiesc insecte primitive fără aripi (colebole) și viermi

mîncători de ciuperci. În sfîrșit, în apă și în aer (sau „aer” foarte sărac în oxigen și foarte bogat în metan) trăiesc păianjeni, chilopode, coleoptere și alte insecte din care unele carnivore, cum ar fi: lipitori, viermi de apă și crustacee minuscule. Astfel, bucla acestui ciudat ecosistem se închide. Explorată vreme de cinci ani de către Institutul de Speologie din București, în colaborare cu două laboratoare ale Consiliului Național de Cercetare Științifică, peștera din Movile a adus 27 specii noi, în întregime necunoscute pînă acum. Unele dintre ele au trăsături comune cu speciile tropicale. De unde și ipoteza fascinantă că aceste animale — prinse în capcana peșterii printr-o mișcare a pămîntului, într-o epocă foarte îndepărtată a climatului cald — au știut, pentru a supraviețui, să-și organizeze un ciclu biologic complex, original și aproape extraterestru.

Fabien Gruhier

„La Nouvel Observateur”
(10—16 sept. 1992)

Traducere: Mimi Barbu

...Sarcofag al unui timp apus

(urmăre din pag. 1-a)

de la o circumscripție electorală. Cetățeni turmentați n-au fost decât patru, cifră derizorie față de cea de o mie de votanți, problema lor cea mare fiind aceea a nimeririi deschizăturii urnei. Cabinele le-au nimerit din prima lovitură, acestea, fiind în număr de cinci, oricum dădeau de una. Un ciocolatiu a vrut să se legitimeze cu pașaportul să ne arate că el se are bine cu țările Pieței Comune, dar a fost sfătuit să ia grabnic avionul de Paris, ca să apuce să voteze acolo. Unii puneau ștampila de parca tocmai venite, alții, după cum s-a văzut la numărătoare, n-au pus-o deloc, pesemne fiindu-le necesă

ră doar cea de pe buletin.

În rest n-au fost probleme. Oamenii, îmbrăcați de duminică, deși n-au fost toți la biserică, aveau fizionomia speranței și a șansei aflării leacului pentru birurile aduse de inflație și de jocul comuniștilor îmbogățiți de dinainte și de după revoluție, într-un cuvânt, a nădejdi că existența lor își va înceta deriva.

La numărătoare voturilor, încă de la început, teancurile Convenției au început să crească precum piinea în cup-tor. Iei-colo cite un buletin cu filele amestecate sau cu ștampile „pluripartite” au fost pu-se „la colț”, după cum, într-un colț, foarfecile au început să taie urechea buletinelor

neintrebuintate. Se verifică în ceasuri de noapte rostogolindu-se spre dimineață, cu șoapte de casier, voturile candidaților, se schimbă priviri semnificative, la unii resemnate, la alții satisfăcute, între membrii comisiei electorale aparținând de diferite partide. Undeva, în fața lor, urna, de dimensiunile unui sarcofag, acum goală, pare pregătită să închidă, după o batere în cuie, un timp apus, bun de condus pe ultimul drum. O pleopă mai cade, o ceașcă de cafea se mai umple, dar încet-încet, o realitate capătă contur: oamenii aceștia au muncit pentru adevăr, curat, conștiincios, nealterabil.

GREAȚA

Cunoscutul filozof și scriitor francez Jean Paul Sartre a fost la un moment dat amăgit și el de ideologia comunistă datorită umanismului pe care-l preconiza.

Profund dezamăgit, după o vizită în paradisul sovietic, a renunțat la materialismul istoric și a scris celebra carte „Greața”.

L-am înțeles mai bine ascultând emisiunile „studioului electoral” în lectură, nedesconspirată, a lui Hamza, care a transmis mesajul FDSN de o înimaginabilă și incalificabilă manieră de denigrare a adversarilor. Într-un stil tipic de mahala, tendențios și debordant, cu invective grave și acuzații directe, nefondate, inventate, a imprimat luptei electorale o notă de o murdărie insuportabilă, încălcând normele minime de fair-play. Este inexplicabilă această atitudine compromițătoare pentru cei care o practică, „furându-și singuri căciula”, lăsând la o parte principiul cunoscut că „tot hoțul se teme de furat”!

Nu pot să cred că este cineva de acord cu acest gen de abordare a campaniei electorale, prin care țara noastră urmărește, printre altele, să-și refacă prestigiul internațional pierdut.

Ignoranța, răutatea, lipsa de educație au ieșit la iveală odată cu libertățile democra-

tice, făcând să ne dăm mai bine seama și cu cine avem de-a face și cu adevărata față a relicvelor comuniste reprobabile.

Avem nevoie mai mult ca oricând de o renaștere națională și o revenire la măcar bunul simț, dacă altceva încă nu este posibil la o parte din alegători, ale căror mentalități au fost deformate în cei patruzeci și ceva de ani de oprire și îndobitocire.

Este clipa posibilei refaceri a întregului concept moral și spiritual, spre binele individual și general.

Să ne debarasăm de ura inoculată ca un concept în sine și să înlocuim dictatura proletariatului cu „dictatura înțelepciunii și a valorilor”, pe baza înțelegerii și iubirii fără prejudecăți.

Alegerile de la sfârșitul acestei luni au fost un bun prilej de a ne decide propria soartă. Oare l-am folosit?

arh. Liviu NICULIU

Amănunte despre Fondurile proprietății Private

(urmăre din pag. 1)

pital de stat sînt arondate la aceste fonduri în baza unor criterii legate de numărul societăților, numărul salariaților, capitalul social, nivelul de producție și producția de export, astfel încît să se asigure un relativ echilibru. Arondarea se face pe criteriul specific sectorial și geografic. Specificul sectorial este următorul:

- FONDUL I — Prelucrarea lemnului și a materialelor neferoase;
- FONDUL II — Industrie textilă confecții;
- FONDUL III — Turism, transport naval, piscicultură;
- FONDUL IV — Farmace-

utică și construcții mașini;

• FONDUL V — Pielărie, încălțăminte, electronică, electrotehnică.

În ceea ce privește societățile comerciale, acestea au fost grupate în trei categorii: MARI, (unicate în economie), cu capital social de peste 500 milioane lei; MIJLOCII, cu capital social între 61—500 milioane lei (sînt multe deja în competiție cu același profil, privatizarea lor se face prin programe individuale) și MICI, cu capital social sub 60 milioane lei (în cazul lor se preconizează o privatizare rapidă cu preferențial către colectiv).

În paralel cu F.P.P. a luat ființă Fondul Proprietății de

Stat, care a primit un termen limită (3 decembrie 1992) pentru prezentarea primului program de privatizare pe 1993.

Carnetul cu certificate are imprimat, pe verso, un număr de 5 certificate (talioane) avînd înscrise cifrele I—V, corespunzător fiecărui fond. Operațiunile ce pot fi făcute cu aceste talioane se efectuează astfel: cu talonul I la Fondul I (preschimbarea de acțiuni, cumpărarea de acțiuni cu reducere, sau încasarea de dividende); cu talonul II la Fondul II ș.a.m.d.

(Promitem că vom reveni cu amănunte privind atribuțiile, regimul juridic și alte aspecte legate de funcționarea F.P.P.).

Meditații la o retrospectivă

tășit deprimarea multora din contemporanii mei, a celor de aceeași vîrstă cu mine, care-și spuneau că va mai trece încă multă vreme pînă ne vom trezi cu adevărat la viață. Simteam parcă, în sinea mea, cum cincizeci de ani de apăsare și îngustare deliberată a gândirii și vederii, adminis-

speranță — pe care o reprezenta indignarea fierbîntă a generației tinere, care a afirmat de la început, răsplat, că nu acceptă această continuare a înjosirii. Și, treptat, pe măsură ce greșelile (cum ni se părea la început), eșecurile (evidente și tot mai durabile) cu timpul) și apoi

vărate, energice a unui popor sătul de umilințe și minciună.

Rezultatele alegerilor locale mi-au confirmat această speranță. Nu numai pentru că arată, cum spuneam, că unei mari părți a electoratului i „s-au deschis ochii”, ci și pentru că se afirmă, mai ales în

rea conștiințelor este însoțită, cum e și firesc, de alegerea unor soluții cu adevărat înnoitoare.

Dar felul în care mijloacele de propagandă ale încă actualei puteri au căutat să prezinte rezultatele acestor alegeri îmi mai arată ceva: televiziunea, care continuă, pentru marea masă a opiniei publice, încă inertă, să fie principalul mijloc de informare — și de influențare — a căutat, adunînd nediferențiat, la un loc numărul circumscripțiilor electorale, fie că era vorba de comune cu cîteva sute de alegători, fie de mari orașe cu sute de mii sau milioane, să arate că F.S.N. și-ar păstra în continuare majoritatea în ce privește numărul mandatelor. Dar acest fel de a prezenta o bine știută „obiectivitate” amintește foarte precis de practicile comuniste. E vorba deci, în continuare, de o politică a vorbelor și „datelor” care se vor, statistic, elocvente și care caută să ascundă realității clare. Faptul că în București, de exemplu, care a avut atîta de suferit, pînă la desfigurarea înjositoare, toate posturile de reală răspundere au fost ocupate de candidații opoziției, faptul că, practic, în toate marile orașe rezultatele vorbesc în același sens, nu mai trebuie să mai lase nici o îndoială. Politica afirmațiilor fără acoperire, a declarațiilor și cifrelor „obiective” rămîne mai departe o armă a activiștilor de partid. Nu i-am crezut niciodată nici unui dintre noi, care aveam cum spune poporul, scaun la cap. Nu-i credem nici acum. Dar important este că tot mai mulți dintre noi ies din amorțeală și nu-i mai cred nici măcar cu lehamitea cu care-l lăsam pe fostul dictator să vorbească, fără să-l mai ascultăm.

Alegerile locale au reprezentat fără îndoială, un pas înainte pe calea deșteptării României. Dacă e vorba și de un pas decisiv, se va vedea în momentul în care vom cunoaște, integral rezultatele actualelor alegeri legislative.

Dr. Gheorghe TELEA

În aceste zile, pe lângă multele cozi existente, a mai apărut una: la chioscurile de ziare.

Foto: R. BALINT

trate cu brutalitate și cu diabolică încăpăținare de către cei care aveau interes să ne stîrpească ființa națională și făceau mai departe lucrarea degradantă. (Și aproape că-i dădeam dreptate ideologului cu suris arogant care ne învăța cu cinism că ne mai trebuie douăzeci de ani pentru a ieși din amorteala stupidă a comunismului).

Exista, e drept, o rază de

cinismul afișat de-a dreptul în declarațiile și acțiunile guvernanților actuali se aglomerau, ni se părea că, așa cum mă cucerea și pe mine, trebuia să-i însuflețescă treptat și pe cei din jurul meu, creștea speranța că așa zisele forte ale vechiului (și, poate, noului) comunism — dar poate oare comunismul să se reînnoiască vreodată? — nu vor mai putea rezista trezirii ade-

sectoarele reprezentative ale vieții politice și sociale românești (în primul rînd în aproape totalitatea marilor centre și orașe ale țării) o adevărată forță politică, responsabilă, conștientă și tot mai bine organizată. Cîștigarea posturilor de primari și consilieri în cele mai multe din principalele orașe de către candidații Convenției Democratice îmi arată că limpezi-

Rezultatele alegerilor locale, prima consultare realmente liberă care a avut loc în România după perioada vremurilor bune — adică din zilele interbelice, cînd viața politică românească se putea compara fără nici un sentiment de inferioritate cu cea a democrațiilor tradiționale — puteau sugera concluzii încurajatoare. În primul rînd mă gîndesc la pierderea sensibilă de voturi acordate formației guvernamentale. Și cred că este limpede pentru oricine că nu-mi mărturisesc sentimentul de satisfacție partizană față de pierderile înregistrate de un partid politic pe care nu-l aprob, în politică și oamenii lui, ci am constatat asta în orice caz cu satisfacție — faptul că alegătorii țării noastre au început să vadă mai limpede, mai lucid, că li „se deschid ochii” — cum s-ar spune. Constat, adică, faptul că cei doi ani și mai bine trecuți de la clipa cînd întreaga țară a oftat ușurată și a jubilat, crezîndu-se eliberată de coșmarul comunist, tot mai mulți dintre cetățenii României înțeleg că declarațiile sfîrșitoare și așa zisa competență a celor care, uneori fătîș, alte ori mai pe ocolite, au căutat să continue politica inspirată de ideologia și de practicile marxismului nu poate, nici în formele ei modificate și ascunse, să asigure guvernarea și cu atît mai puțin evoluția reală a treburilor românești. Cum nu poate să o facă în nici o altă țară a lumii).

Dacă aș fi putut înțelege la rigoare (firește, fără să o aprob) orbirea concetățenilor mei care au votat cu atîta nesocotit entuziasm F.S.N.-ul la trecutele alegeri legislative, din mai 1990, dacă am fi-nut seama de practicile foarte evidente comuniste ale campaniei electorale de atunci, de operațiunile propriu-zise de votare și mai ales ale numărătorilor voturilor, dacă am fost tot timpul dispus să aloc bine știutul coeficient al abuzivității și irresponsabilității civice, rezultate ale jumătății de secol de noapte roșie, se poate înțelege că am împăr-

Mica publicitate

VINZARI-CUMPARARI

● Vind cazan baie — cu focar. Preț convenabil, orele 17—20. Telefon 55 92 67. (1352)

● Vind urgent video player „Orion”, aproape nou, stare perfectă, casele video (comedii, acțiune). Preț interesant. Tel. 43 24 12, orele 18—21. (1347)

● Vind urgent compact disc player (5 discuri) „Crown” (Japonia), nou — telecomandă, CD-uri. Preț informativ 108 000 lei. Telefon 41 35 56. (1347)

● Vind 160 mp câtran pentru izolat plus 200 kg bitum. Tel. 48 89 71. (1348)

● Vind motor Dacia 1310 nou. Telefon 43 12 32. Familia Aftenie (1351)

● Cumpăr junkers și sobă de gătit, pe gaze. Telefon 41 81 08 (dimineața) sau 42 44 41 (după masă). (P.G.)

DIVERSE

GERMAN EXPRES vă invită în Germania cu autocarul, în 30 sept., 12, 21, 31 oct. Telefon 44 46 48. (1220)

TAVI REISEN transportă persoane, pachete, lăzi, până la Köln. Telefon 92/43 11 57, 43 12 95. (1338)

● Caut jurist în vederea perfectării de acte. Familie tină, căutăm spre închiriere casă, eventual cumpărare. Telefon 41 24 81. (1350)

● „AVON” SRL — prin studioul său de înregistrări audio vă poate satisface, la prețuri avantajoase, cele mai diverse preferințe muzicale. (Nu muzică populară). Trimitem prin poștă la cerere catalog complet cu oferta noastră. „AVON” SRL, Sibiu, str. Negoi nr. 76 C. (1347)

IMAGOLOGIA POPOARELOR (II)

Ziarul „TARA”, care apare la Chișinău, denunță crima de înaltă trădare comisă de Mircea Snegur, președintele Republicii Moldova. În 1989 a fost întrebat dacă „moldovenească” și româna sînt una și aceeași limbă. Răspunsul a fost: „Trebuie să mă consult cu specialiștii”. Mircea Snegur nu mișcă un deget pentru eliberarea din închisorile smirnoviste a luptătorilor unioniști torturați: Ilie Ilascu, Alexandru Lesco, Tudor Petrov, Andrei Ivantoc și alții. Acest fapt dovedește ura pe care Mircea Snegur o nutrește față de reintregirea țării.

Cruzimea extremiștilor ruși s-a manifestat ori de câte ori au năvălit pe teritoriile românești. În august 1941 o unitate de vinători, în urma unui atac în împrejurimile localității ULIANOVKA (în stepa nogaică), a fost respinsă de sovietici. Pe cîmpul de luptă au rămas neevacuați mai mulți răniți români. Legile internaționale prevăd că răniții și prizonierii trebuie tratați omeneste. Peste câteva ore, unitățile românești au efectuat un nou atac, cucerind și stăpînind terenul. Priveliș-

tea ce ni s-a înfățișat pe cîmpul de luptă ne-a umplut de indignare. Răniții noștri au fost asasinați cu barbarie: cranile le erau crăpate, iar înăuntrul lor a fost plasată poza lui Stalin; pe alte țigve era murdărie de om. În urma cercetărilor noastre a rezultat că această batjocură a fost înfăptuită de ofițerii politici sovietici.

Cu totul altfel s-au desfășurat evenimentele în lipsa politrucilor. În ianuarie 1943 unitatea noastră de Vinători de Munte a executat o reprimă. La un moment dat ariergarda a pierdut contactul cu avangarda inamică. O patrulă a fost trimisă înapoi pentru a se informa asupra situației. Întîrzierea patrului a produs îngrijorare. O altă patrulă a fost trimisă în căutarea celei dintîi. Surpriza incredibilă, dar totuși reală: patrula noastră a ajuns la un grup de case. Soldații au intrat în locuința unui țărăn rus, care i-a servit cu, mincare. Cînd atmosfera a devenit relaxantă, o altă patrulă, de data aceasta rusească, a intrat în aceeași casă în care erau românii. După un salut

scurt rușii și-au aliniat armele lingă perete, lingă cele ale românilor. S-au ospătat împreună, români și ruși. În această postură i-a găsit cea de-a doua patrulă românească.

Comportamentul ostașului român pe frontul din Rusia a avut un caracter creștin și uman. Adesea în localitățile unde pătrundea armata noastră, soldații dădeau copiilor pline și zahăr. Îmi amintesc că, în primăvara anului 1943, cînd vinătorii de munte erau cantonați pentru refacere, pe malul mării, în localitatea SUDAK din Crimeea, colonelul Vasile Cărlan, comandantul batalionului a dat ordin să fie ajutată populația din localitate dîndu-i-se cail unității pentru muncile agricole. Generalul Avramescu, comandantul Corpului de Munte, a deschis în Crimeea o cantină unde era servită gratuit masa de prînz pentru copiii și oamenii nevoiași.

(va urma)

Vasile GIURGIU

— veteran de război —

Actori suedezi la Sibiu

Teatrul Regal din Stockholm și ansamblul „Shakespeare Kommerl Kommerl

Du?” vor evolua pe scena sibiiană în zilele de 2 și 3 octombrie a.e. Spectacolul propus de oaspeți se intitulează „WORK IN PROGRESS” și e de presupus că fireasca curiozitate va atrage cît mai mulți spectatori.

ȘAH — o calificare în finală

În cadrul finalei B a campionatului național de șah, Ioana Chiricuță (Șoimii Compa S.A. Sibiu) s-a calificat pentru finala mare, obținînd 6,5 puncte din 9 posibile.

O comportare remarcabilă a avut și cadeta Alina Rășinaru (C.S.S. Sibiu), care a ratat calificarea la numai o jumătate de punct, clasîndu-se însă înaintea multor maestre internaționale și obținînd o normă

principală de candidat de maestru. Turneul s-a desfășurat la Tușnad, în perioada 18—28 septembrie.

Șt. M.

Societatea comercială „COCHET” S.A. Sibiu

str. Nicolae Teclu nr. 29—31,

INCHIRIZĂ la LICITAȚIE DESCHISĂ imobilul din str. Rotarilor nr. 11 (cantina), cu intrare din str. N. Teclu, în scopul alimentației publice și depozitare.

— TAXĂ DE PARTICIPARE, precum și GARANȚIE depusă cu cel puțin 48 DE ORE ÎNAINTEA deschiderii licitației în contul 30.24.0.02.01 BCR Sibiu dă dreptul participării la licitare;

— TAXA DE PARTICIPARE ESTE DE 10 000 lei;

— cuantumul garanțiilor, precum și forma acestora sînt explicitate în DOCUMENTAȚIA DE LICITARE ce poate fi procurată CONTRA COST DE LA SECRETARIATUL COMISIEI DE LICITARE, str. N. Teclu nr. 29—31;

— bunul supus licitației este alcătuit din sală de mese, bucătărie cu anexe, pivniță, curte interioară în suprafață totală de 260 mp., spații libere la etaj în suprafață de 133 mp., precum și mijloacele fixe și obiectele de inventar conform documentației de licitare;

— DOCUMENTELE LICITAȚIEI se pot ridica zilnic între orele 10—14 de la secretariatul comisiei de licitare CONTRA COST;

— LICITAREA VA AVEA LOC PE DATA DE 15. OCT. 1992, ORA 10.

Informații suplimentare la telefon 43 17 90 sau 43 23 45.

— 407 —

„Agenția Apă canal Sibiu”

anunță că, datorită DIMINUĂRII CANTITĂȚILOR DE APĂ BRUTĂ livrată municipiului Sibiu de către R.A. „Apele Române”, ca urmare a SECETEI PRELUNGITE și a prognozei cu precipitații reduse — începînd cu data de 1 OCT. 1992 se introduc RESTRICȚII în ALIMENTAREA CU APĂ POTABILĂ la toți AGENȚII ECONOMICI iar furnizarea APEI CALDE MENAJERE se va face CICLIC, 4 ZILE „DA”, 2 zile „NU”, cu gruparea centralelor termice după cum urmează:

● ZONA I — Hipodrom: CT 1, CT3 ext., CT 5, CT 10, V. Aaron (P+4), Tîglari, Turnișor, 11 Iunie, Tg. Cailor;

● ZONA II — Hipodrom: CT 2, CT 6, CT 9 (P+4), CT 11, V. Auric, Terecian, CT 11, PT Ștefan cel Mare, Lic. Energetic;

● ZONA III — Hipodrom CT 3, CT 7, CT 9 (P+10), Cîrlova, Gladiolelor, Ceferiștilor, CT Mîlea;

● ZONA IV — Hipodrom CT4, CT 8, V. Aaron (P+10), Ștrand, Terecian, CT 5, Parc Tineretului, P-ța 1 Decembrie,

cu data de plecare: zona I — 1 oct., zona a II-a — 2 oct., zona a III-a — 3 oct. și zona a IV-a — 4 oct. 1992.

Cu această ocazie adresăm o ULTIMĂ SOMAȚIE TUTUROR ABONAȚILOR care nu au luat măsurile ce se impun privitoare la RECUPERAREA ȘI BUNA GOSPODĂRIRE A APEI.

Se mai menționează că începînd cu data de 5 OCTOMBRIE 1992, se trece conform legii la SISTAREA LIVRĂRII APEI POTABILE la TOȚI BENEFICIARI CARE NU AU ACHITAT facturile pentru prestațiile apă-canal efectuate.

— 406 —

MAPAMOND

● 100 milioane de dolari — este valoarea creditului japonez pentru Rusia. Disputa asupra insulelor Kurile (ocupate de armata sovietică în '45) a împiedicat acordarea de credite mai marilor Rusiei. „Teritoriul contra păcii”, este un slogan perceput acum de israelieni, nu și de ruși, care nu vor să cedeze insulele. ● „Israelul încearcă să încheie o pace separată cu sirienii, pe seama palestinienilor” — a declarat liderul Y. Arafat (OEP). ● Fostul președinte Gorbaciov a refuzat să apară ca martor într-un proces intentat, la Moscova, celor care au condus destinele PCUS. Gorbaciov consideră citația Procuraturii de la Moscova ca nepotrivită în acest moment, ce ar putea fi tulburat. PCUS a fost desființat în august '91 (după puci) de Elțin. ● Președintele cipriot Gheorghios Vassiliou a fost primit la Madrid de premierul Felipe Gonzales, de unde a plecat la Bruxelles. Astăzi, Vassiliou va fi primit de Jacques Delors (președintele comisiei CEE) înțelegîndu-se că va aborda problema aderării Ciprului la Comunitatea Europeană. ● Militarii ruși nu vor soma. Răspîndiți în mai toate fostele republici ale URSS, au baze și cazarmă, acționînd în favoarea etnelor ruse în toate acestea. Rusia a dezmințit o știre transmisă de Radio Dușanbe cum că soldații ruși ar fi deschis foc asupra unor civili în localitatea Koparnihon. Rusia a trimis trupe în Tadjikistan, justificîndu-se că a făcut aceasta la cererea ministrului apărării din Dușanbe. ● Începînd de luni, în locul defunctului Canal 5 al Televiziunii franceze a apărut un nou program cultural, rod al colaborării germano-franceze.

Rubrică de Emil PORUMB